

nemovitosti, neboť může zvýšiti její výnosnost. Leč právě proto, že zajištění pravidelného odbytu dříví může míti na hodnotu nemovitosti pouze vliv nepřímý, nepřirůstá hodnota této výhody st-lkou poskytnuté k hodnotě nemovitosti samé, a nemůže proto ani úplata za vstup do oné smlouvy býti připočítána ke zcizovací ceně nemovitosti. — — —

Č. 9727.

Pojištění nemocenské: * O opravných prostředcích proti výměrům nemocenských pojišťoven, kterými se předepisuje zaměstnavateli náhrada podpůrného nákladu podle § 20 odst. 2. zák. č. 221/24, náleží rozhodovati politickým úřadům podle § 239 téhož zák.

(Nález ze dne 3. března 1932 č. 3072.)

V ě c: Ing. Miroslav K. ve St. proti zemskému úřadu v Praze o náhradu podpůrného nákladu.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Nemocenská pojišťovna soukromých úředníků a zřízců v Praze výměrem z 21. března 1927 vyzvala st-le, aby jí podle § 32 zák. z 30. března 1888 č. 33 ř. z. nahradil podpůrný náklad vynaložený na jeho býv. zaměstnance Václava V. v době od 31. května do 20. července 1926 částkou 1.035 Kč. O s p ť v e Strakonicích výměrem z 27. června 1927 zamítla odvolání st-lovo a uznala jej povinným nahraditi Nemocenské pojišťovně soukromých úředníků a zřízců v Praze ve smyslu § 20 odst. 2 zák. č. 221/24 náklad na dávky, jež pojišťovna učinila podle ustanovení zákona a stanov v obnosu 1035 Kč, poněvadž st-l Václava V. přihlásil až po uplynutí lhůtu § 17 teprve když nastal pojistný případ. — — — Zemský úřad v Praze nař. rozhodnutím nevyhověl dalšímu odvolání st-lovu — — —.

Uvažuje o stížnosti, musel se nss nejprve zabývati námitkou stížnosti, že k rozřešení tohoto sporu o náhradní povinnost zaměstnavatelovu byly povolány jediné řádné soudy. Námitku tu neuznal nss důvodnou.

Vzhledem k předpisu § 282 odst. 2 zák. č. 221/24 jest daný spor — zahájený v roce 1927 — rozhodovati podle kompetenčních předpisů tohoto zákona. Žal. úřad posoudil daný případ podle tohoto zák. i po stránce materiální. Proti tomu není nic namítáno a nemá proto ani nss důvodu nař. rozhodnutí po této stránce přezkoumati.

Sociální pojištění podle cit. zákona jest institutem práva veřejného. To vyslovil nss již v nál. Boh. A. 7064/28. Pak ovšem je i závazek zaměstnavatelův vůči pojišťovně na náhradu podpůrného nákladu, mající svůj základ v § 20 odst. 2 cit. zák., rázu veřejnoprávního, neřeší proto spory o tomto závazku řádné soudy, nýbrž orgány práva veřejného podle kompetenčních ustanovení cit. zák. Uloží-li tudíž pojišťovna platebním výměrem dle § 189 zaměstnavateli náhradu podpůrného nákladu, rozhodují o odvolání z tohoto platebního výměru správní úřady podle

ustanovení § 239, jelikož spory toho druhu zákon nevyhradil soudům rozhodčím a pojišťovacím (§§ 196 a 220).

Míní-li stížnost, že kompetence tato jest založena teprve novelou k zák. č. 221/24, t. j. zákonem z 8. listopadu 1928 č. 184, jenž nabyl účinnosti až 1. ledna 1929, přehlíží jednak znění doplňku § 20, jenž mluví pouze o vymáhání, když stanoví, že náhrada podle odst. 2. se vymáhá stejně jako pojistné, jednak účel této novelisace, jenž byl, nikoli změnití dosavadní kompetenci, nýbrž odstraniti pochybnosti o tom, že k vymáhání náhrady té je užití stejných předpisů jako pro vymáhání pojistného. (Zpráva výboru soc. pol. k cit. zák., tisk. 1777 ai 1928, str. 47). — — — — —

Č. 9728.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí: * Shledá-li vyměřovací úřad, že připočítatelné náklady podle § 8 dávk. ř. č. 545/20 byly zjištěny nesprávně, může — pokud neprošla promlčecí lhůta k do-
datečnému vyměření dávky podle § 27 dávk. ř. a § 3 zák. č. 31/1878 ř. z. — předpis dávky, zjistě náklady ty nově, in pejus strany změnití. Změně takové není na překážku ani právní moc prvního předpisu, ani případné rozhodnutí odvolací stolice o výši připočítatelných nákladů.

(Nález ze dne 3. března 1932 č. 3254.)

Prejudikatura: Srv. Boh. A 9678/32, 1115/22, 1878/23, 2065/23; Boh. F 4543/28, 3438/26, 1871/24.

Věc: Mělnická ovocnářská společnost s r. o. na M. (adv. Dr. Zdeněk Vavruha z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Smlouvou trhovou ze 14. května 1921 prodala st-lka nemovitosti ve vlož. č.... kat. obce B. za 700.000 Kč, dále podle odst. II. též železniční koleje na pozemcích těch položené a právo používati vlečky na pozemcích sousedních za 100.000 Kč. Platebním rozkazem z 12. června 1923 vyměřena z převodu toho dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí na podkladě nabývací ceny 152.632 K s připočtením nákladů částkou 102.179 Kč 40 h, a zcizovací ceny 800.000 Kč.

Zsv v Praze rozhodnutím z 8. října 1924 platební rozkaz zrušil v bodě 2. k novému jednání o nákladech, v bodě 3. k novému určení hodnoty zcizovací z těchto důvodů: »Strana uvedla a prokázala náklady ve výši Kč 167.582.18. Vyměřujícím úřadem bylo jí sděleno, že po konaném šetření byly připočítatelné náklady uznány jen částkou Kč 102.179.40, aniž však bylo uvedeno, které z nákladů se neuznávají, nebyla tudíž straně poskytnuta příležitost, aby se o stanovisku vyměřujícího úřadu co do nákladů mohla vyjádřiti. Platební rozkaz spočívá v bodě 2. na vadném řízení. Podle § 5 posl. odst. d. ř. z roku 1920 se